

Allmountainy s šířkou **80** a s rozumem

Jak se na tyto lyže dívá náš kolega, bývalý závodník, dnes majitel lyžařské školy v Peci pod Sněžkou, špičkový lektor lyžování a vedoucí lyžařského lektorského sboru Asociace profesionálních učitelů lyžování Jiří Matějů?

Jirko, kdy si se na sjezdovce i v terénu jezdilo výhradně na lyžích o šířce 66–68 mm pod botou. Dnes se ale všichni nadchnuli do širokých lyží. Co si o nich myslíš?

JM: Má to své opodstatnění, širší lyže jsou fajn. Modely se středem okolo 75 mm jsou stabilní, na rozbité sjezdovce se lépe ovládají a nepostrádají při tom ani sportovní charakter, který od nich budou vyžadovat opravdu dobří lyžaři. Pokud se ale bavíme o univerzálních, za každých podmínek dobře využitelných lyžích, zase bych to s tou šířkou nepřeháněl. Myslím, že 70–80 mm pod vázáním je OK, širší modely už jsou v jistém ohledu problematické.

V čem je problém?

JM: Dobrým, sportovně orientovaným lyžařům bude u ještě širších lyží vadit těžkopádné, komplikované přehranění a dost možná i přece jen horší stabilita na hranách. U lyží širších než těch 80 mm už se bude dost těžko dosahovat špičkové torzní stability. Na druhou stranu takto široké lyže nebudou žádným velkým hitem ani pro úplné začátečníky, kteří oblouky ještě neumí jezdit po hranách. Ani na sesouvání a smýkání nejsou lyže s 80 mm pod botou zrovna ideální, snazší ovladatelnost mají v takovém případě o něco užší modely. Pro začínající lyžaře je optimální šířka lyže okolo 70 mm.

Pořád mluvíme o lyžích se středem mezi 70 a 80 mm. Když do úvahy vezmeme dobrého, technicky vyspělého lyžaře, je těch 10 mm mezi 70 a 80 mm velký rozdíl?

JM: Myslím, že to je dost znatelný rozdíl. Když máš něco nalyžováno, tak to určitě poznáš. Přehranění je prostě obtížnější a lyže už celkově nemá takovou dynamiku. Pro mě je právě těch 8 cm docela zásadní hranicí, takto široké lyže už беру jako lyže vhodné hlavně do terénu. Na sjezdovku osobně pořád doporučuji šířku středu lyže lehce přes sedm centimetrů.

Skoro všechny lyže se středem 80 a více milimetrů už dnes mají nějaký typ rockeru. Jak hodnotíš tento konstrukční prvek?

JM: Rocker to je příjemnější lyžování, snazší zahájení oblouku. Pro širokou lyžařskou veřejnost je rocker výhodou, pokud se bavíme o nějaké rozumné podobě rockeru, vždy ještě v kombinaci s klasickým tvarem lyže pod vázáním. Na sjezdovce a ještě více v terénu usnadňuje nástup do oblouku a celkově ulehčuje ovládání lyže. Pro sportovní lyžaře s dobrou technikou už je to ale diskutabilní, řekl bych, že čím lepší lyžař, tím méně rocker potřebuje. No a pro dynamickou jízdu po sjezdovce a pro vysoké rychlosti už to začíná být vyloženě na obtíž. Dobře, že jsi rocker zmínil, je to totiž další z věcí, které vedle šířky středu lyže ovlivňují její vlastnosti a vhodnost pro různé situace. Otázku, zda terén, nebo pista, nejde zjednodušit jenom na šířku lyží. Vždycky je potřeba brát v úvahu taky délku, tuhost a ostatní věci, jako je třeba právě rocker. Vlastnosti lyže vyplývají až z jejího celkového naladění, ve kterém samotná šířka pod vázáním nemusí být zase až tak důležitá.